

**ת"פ 42411/06/18 - אברהם אלקיס, אלקיס ייבוא ושיווק בע"מ, אלקיס
צמיגים 1998 בע"מ, א.ב. עלקיס טאירס 2009 בע"מ נגד עו"ד ניסים
שגב, מדינת ישראל**

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 42411-06-18 מדינת ישראל נ' אלקיס ואח'

מספר בקשה: 43

לפני כבוד השופטת בכירה יעל פרדלסקי

המבקשים: אברהם אלקיס

(הנאשמים) אלקיס ייבוא ושיווק בע"מ

אלקיס צמיגים 1998 בע"מ

א.ב. עלקיס טאירס 2009 בע"מ

נגד

1. עו"ד ניסים שגב

2. מדינת ישראל

המשיבים:

(1.ב"כ הנאשמים)

(2. המאשימה)

החלטה

עמוד 1

1. בפניי בקשה מיום 27.1.22 אשר הוגשה ע"י המבקש, שהינו המורשה של המבקשות, לשחרר את המשיב מייצוג המבקשים, ולאפשר למבקש לחזור מהודאתו מיום 28.2.21 בכתב אישום מתוקן, בטרם מתן גזר הדין הקבוע ליום 21.2.22, להוכיח חפותו ולהמשיך כלשונו: ב"הליכים בתיק". המשיבה מתנגדת לבקשה והמשיב ציין בתגובתו כי הוא מכבד את רצונו של המבקש לחזור בו מהודאתו ולשחררו מייצוג.

2. תמצית טיעוני הצדדים בכתב ובעל פה:

א. בבקשתו בכתב טען המבקש, כי הודאתו ניתנה עקב טעות וחוסר הבנה, ורק לאחר ששמע את הטיעונים לעונש והתייעץ עם עורכי דין, הבין כי הודה בעבירות שמשמעותן כוונה לרמות את רשות המסים. לטענתו, מעולם לא פעל ולא התכוון לרמות את מס הכנסה או להתחמק ממס. עוד טען, כי לא הבין את ההבדל בין סעיף 216 לפקודת מס הכנסה [נוסח חדש], התשכ"א-1961 (להלן: "**הפקודה**") לסעיף 220 לפקודה, ולא מבין מדוע ב"כ המשיבה בטיעוניה לעונש הפנתה לגזרי דין של נאשמים שהינם כלשונו: "גנבים שפלים". לטענתו, אינו עברין ויש לאפשר לו למנות לעצמו סגור חדש ולהוכיח את חפותו. בנוסף טען, כי הוסרו חלק מהמחדלים, ולא ניתן להסיר מחדלים נוספים בשל סירוב מוחלט של עובדי מס הכנסה ת"א 3, אשר כלשונו "מוציאים שומות של מיליונים" ומסרבים לקלוט דוחות שברצונו להגיש לצורך הסרת המחדלים. עוד טען שבכוונתו לפנות בימים הקרובים לבית משפט אזרחי בתביעה לסעד הצהרתי, שיורה למס הכנסה לקלוט את הדוחות. כן טען, כי דיווח באופן שוטף למע"מ על הכנסותיו, יוצג ופעל על פי עצתו של מנהל חשבונות ורואה חשבון, כשלא היתה לו כוונה לרמות. כמו כן טען, כי לא נדונו סוגיות עובדתיות שונות במהלך הדיונים.

בדין שהתקיים ביום 6.2.22, חזר המבקש על בקשתו בכתב וטען, כי המשיב הטעה אותו בכך ששכנע אותו לפני חתימה על מסמך שכותרתו הסדר טיעון {מסמך שמהותו הסדר דינוי הערה שלי י.פ ויקרא(להלן: "**הסדר**")} לחתום על הסדר, כדי שימנע מלהעיד לאור מצוקתו הנפשית, ותמנע העדת גרושתו שעזבה אותו לאור התיק הפלילי. כן טען, כי הסיר שני שליש מהמחדלים. עוד טען, כי המשיב הטעה אותו בכך שהתרכז בהסרת המחדלים, ולא בהעלמה ושהמשיב אינו מעוניין להמשיך לייצג את המבקשים. לשאלת בית משפט השיב שאינו מעוניין לדחות ברביעית את מתן גזר הדין על מנת להסיר את כל המחדלים.

ב. המשיב בתגובתו עתר לשחררו מייצוג המבקשים וטען, כי התגלו בינו לבין המבקש חילוקי דעות, אשר אינם ניתנים לגישור, ושאין הוא יכול להמשיך לבצע את תפקידו. עוד טען, כי הוא מלווה את המבקש כ-4 שנים, מעת הגשת כתב האישום, נפגש איתו עשרות פעמים, וניהל עימו עשרות שיחות. המבקש חתם מרצונו החופשי על ההסדר, לאחר שהדברים הוסברו למבקש בצורה ברורה, כאשר טרם החתימה על ההסדר נפגש עם המבקש בביתו, הסביר לו ואף שוחח עימו מספר פעמים בטלפון. עוד טען, כי יידע את המבקש על כל ההליכים בתיק, והמבקש היה מודע להם כפי שבית משפט עצמו נוכח לדעת ממעורבות המבקש בדיונים.

ג. ב"כ המשיבה התנגדה לבקשות המבקש, הגישה אסופת פסיקה וציינה, כי כתב האישום הוגש ביום 19.6.18. לאחר שנסתיימו ההליכים המקדמיים בתיק, החל הליך הוכחות ביום 11.11.19. ביום 28.2.21, לאחר סיום פרשת התביעה, ולפני תחילתה של פרשת ההגנה, נחתם הסדר בין הצדדים אשר הוצג והוגש ביום 28.2.21 לבית משפט. במסגרת ההסדר, המבקשים הורשעו על פי הודיית המבקש בכתב אישום מתוקן, והועמד לרשות המבקשים פרק זמן כולל של 9 חודשים לצורך הסרת המחדלים. ביום 26.12.21 נשמעו הטיעונים לעונש ונקבע מועד למתן גזר דין ליום 13.1.22. לאור בקשת המבקשים לדחות את מתן גזר הדין בחודש, על מנת לאפשר למבקשים זמן נוסף להסרת מחדלים, נדחה מתן גזר הדין ליום 21.2.22 ואין מקום לאפשר למבקשים לחזור מהודאה ולשחרר את

המשיב מייצוג המבקשים. בקשת המבקשים לחזרה מהודיה אינה עונה על דרישות הדין והפסיקה, שכן לא מתקיים בעניינו של המבקש כל נימוק מיוחד המצדיק חזרה מהודיה. המבקש לא הצביע כי הודייתו לא ניתנה באופן חופשי ושלא ניתנה מרצון. טענת המבקש, כי לא הבין את מהות העבירות מופרכת, לאור העובדה כי ההליכים נוהלו בתיק לאורך זמן, כשלא הוצגו מטעמו כל ראיה או אינדיקציה כי הדברים לא היו ברורים לו. המבקש היה מיוצג בדיונים על ידי סניגור, הכיר היטב את עובדות כתב האישום המקורי והמתוקן בו הודה, הבין את משמעות הודייתו ואת משמעות ההסדר, והיה שותף לקבלת ההחלטות לכל אורך הדרך. עוד טענה, כי הבקשה אינה כנה, נובעת משיקולים תועלתניים, הוגשה כשנה לאחר הצגת ההסדר, לאחר שנשמעו טיעונים לעונש, ולאחר שהמבקש לא הצליח להגיע להסדר כרצונו מול פקיד השומה להסרת המחדל האזרחי. מטרת המבקש היתה להסיר את המחדלים ולשכנע את בית המשפט להסתפק בעונש של עבודות שירות, אולם משלא הצליח המבקש בהסרת המחדלים, הוא מבקש לחזור מהודייתו, ומכאן כי מדובר בפעולה טקטית להשגת רווח דיוני, ואין להיעתר לה.

3. תמצית השתלשלות האירועים בתיק:

בחודש יוני 2018 הוגש כתב אישום כנגד המבקשים, אשר תוקן מספר פעמים. כתב האישום אשר תוקן בשלישית ייחס למבקשים עבירות לפי סעיף 220(5), 220(4), 220(1) לפקודה. הדיונים המקדמיים החלו בחודש ינואר 2019 בפני כב' הש' אבינור, ובהמשך התיק הועבר לטיפול. בחודש ספטמבר 2019 כפרו המבקשים במיוחס להם. בשנים 2019-2021 התקיימו דיוני הוכחות, פרשת התביעה הסתיימה וכן התקיים הליך גישור שלא צלח בפני כב' הש' אבינור. ביום 28.2.21 הציג בפני, ב"כ הצדדים הסדר דיוני וכן הגישו את ההסדר בכתב מיום 28.2.21 חתום על ידי ב"כ המשיבה, המשיב והמבקש, לפיו המבקשים יחזרו מכפירה, יוגש כתב אישום מתוקן, המבקשים יודו במיוחס להם בכתב האישום המתוקן, והצדדים יטענו חופשי לעונש. עוד הוסכם, כי הטיעונים לעונש ידחו ב-6 חודשים לצורך הסרת המחדלים, וככל שהסרת המחדלים תתעכב מטעמים שאינם תלויים במבקשים, יידחו הטיעונים לעונש ב-3 חודשים נוספים.

ביום 28.2.21, במסגרת ההסדר הדיוני, הורשעו המבקשים על פי הודאתם בכל המיוחס להם בכתב האישום המתוקן ברביעית (להלן: "**כתב האישום המתוקן**"). באישום ראשון הורשעו המבקשים 1-3 בביצוע 5 עבירות של שימוש במרמה, עורמה ותחבולה במזיד, בכוונה להתחמק מתשלום מס, עבירה לפי סעיף 220(5) לפקודה, ובאישום השני הורשעו המבקש ומבקשת 4, בביצוע 3 עבירות של שימוש במרמה, עורמה ותחבולה, במזיד בכוונה להתחמק מתשלום מס, עבירה לפי סעיף 220(5) לפקודה. בהתאם להסדר הדיוני הטיעונים לעונש נדחו לחודש ספטמבר 2021, על מנת לאפשר למבקשים להסיר את המחדלים. בחודש ספטמבר 2021, בהתאם להסדר הדיוני, דחיתי לבקשת הצדדים את הטיעונים לעונש ליום 26.12.21 על מנת לאפשר הזדמנות נוספת למבקשים להסיר את המחדלים. ביום 26.12.21 שמעתי מפי ב"כ הצדדים טיעונים לעונש ואת המבקש, קבעתי את מתן גזר הדין ליום 13.1.22. ביום 30.12.21 הגיש המשיב בקשה לדחות את מתן גזר הדין בחודש על מנת לאפשר למבקשים להסיר מחדלים, ודחיתי את מתן גזר הדין ליום 21.2.22. ביום 27.1.22 הגיש המבקש את בקשתו נשוא ההחלטה.

4. דיון:

א. סעיף 153(א) לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 (להלן: "**החסד"פ**") קובע:

"הודה הנאשם בעבודה, אם בהודיה שבכתב לפני המשפט ואם במהלך המשפט, רשאי הוא בכל שלב של המשפט לחזור בו מן ההודיה, כולה או מקצתה, אם הרשה זאת בית המשפט מנימוקים מיוחדים שיירשמו".

בע"פ 8777/18 פלוני נ מדינת ישראל (29.10.19): נסקרה ההלכה על ידי כב' הש' שטיין לענין סעיף 153(א) לחסד"פ :

"המחוקק אמנם לא פירש בסעיף (153א) האמור מהם אותם 'נימוקים מיוחדים' אשר מצדיקים את מתן ההיתר לנאשם לחזור בו מהודאתו, אך לאורך השנים הפסיקה שדנה בסוגיה קבעה בעניינה מספר קווים מנחים ומחייבים - ואת אלו אפרט כעת אחד לאחד. באשר לעיתוי החזרה מההודאה, הלכה היא עמנו כי לא הרי חזרה שנעשית לפני מתן גזר הדין כהרי חזרה שבאה אחריו או בשלב של ערעור. במקרה הראשון, יטה בית המשפט להתיר לנאשם לחזור בו מהודאתו בהתקיים אחת מהעילות לכך... בשני המקרים האחרונים, לעומת זאת, ידו של בית המשפט במתן ההיתר תהא קפוצה הרבה יותר נוכח החשש הכבד כי חזרת הנאשם מהודאתו נובעת משיקולים טקטיים ומתכססנות... (מטבע הדברים, במקרים אלו דברי הנאשם שטוען להתקיימות אחת העילות לחזרה מהודאה יכול שלא יספיקו לקבלת בקשתו בשל הקושי הרב לתת בהם אמון. ומכאן לעילות החזרה מהודאה אשר הוכרו בפסיקה - עילות שרק בהתקיימותן תתקבל בקשתו של הנאשם והודאתו תבוטל. עילות אלו כוללות, בראש ובראשונה, פגם ברצונו החופשי של הנאשם במתן ההודאה... (פגם ברצון יכול שינבע מהסתרת מידע רלבנטי מהנאשם או מאי-מתן הסברים מספקים לגבי ההודאה, באופן שמונע ממנו להבין את משמעות הודאתו ואת תוצאותיה. פגם כאמור יכול שינבע גם מהפעלת לחץ פיזי או נפשי על הנאשם, למשל באמצעות איום, פיתוי והשאה - או באמצעות כל מעשה פסול אחר העלול לגרום לאדם להודות במה שלא חטא ... עילה אחרת לחזרה מההודאה שנקבעה בפסיקה הינה כשל חמור בייצוג המשפטי שניתן לנאשם. כשל כאמור עשוי לנבוע ממחדלים קשים של הסניגור, דוגמת התעלמות מראיות, או מכל מחדל סניגוריאלי אחר אשר הופך את ייצוג הנאשם לבלתי מקצועי מעיקרו... העילה השלישית והאחרונה היא רצונו הכן של הנאשם להביא לחשיפת האמת העובדתית. הוזה אומר: הנאשם יהא רשאי לחזור בו מהודאתו אם ישכנע את בית המשפט כי הוא עושה כן מתוך רצון כן ואמיתי להוכיח את חפותו. לשלוש עילות אלו - פגם ברצון, כשל בייצוג וחשיפת האמת העובדתית - ישנו מכנה משותף אחד: הנטל להוכיח את התקיימותה של כל עילה ועילה רובץ על הנאשם..."

ב. עוד נקבע בפסיקה, כי המבחן המהותי שלפיו בקשת נאשם לחזור בו מהודאתו הוא מבחן "המניע", קרי האם מדובר ברצון כן ואמיתי מצד הנאשם לחזור בו בהודאתו שווא שמסר ולהוכיח את חפותו, או שמא מדובר בהליך טקטי שנועד להשיג תועלת משפטית כלשהי, כשמבחן עיתוי הבקשה אינו אלא כלי עזר לצורך הכרעה במבחן המניע. לפיכך גם כאשר נאשם מבקש לחזור מההודאה בטרם מתן גזר דין, יש לבחון אם מדובר ברצון כן ואמיתי להוכחת חפותו { ראה לענין זה לדוגמה ע"פ 1050/14 פלוני נ' מדינת ישראל (25.6.14), ע"פ 6028/13 פלוני נ' מדינת ישראל (20.3.14), ת"פ 22351-07-19 (מחוזי ת"א) מדינת ישראל נ' משיח ואח' (25.10.20) }.

5. הכרעה:

לאחר ששקלתי את בקשת המבקש, את תגובת המשיב ואת תגובת ב"כ המשיבה, מצאתי כי לא מתקיימים נימוקים מיוחדים המצדיקים לאפשר למבקשים לחזור מהודאה. אני סבורה, שמדובר בהליך טקטי של המבקש שנועד להשיג תועלת משפטית, כשלא שוכנעתי כי הוכח שלמבקש רצון כן להוכיח חפותו, ושלא מצאתי כי הוכח כי קיים חשש ממשי שהודאתו של המבקש ניתנה בניגוד לרצונו האמיתי של המבקש, או בניגוד לאמונתו בחפותו.

אני דוחה את טענת המבקש, שלא הבין את כי הודה בעבירות שמשמעותן כוונה לרמות את רשות המסים. מעיון בהסדר עליו חתום המבקש עולה, כי המבקש אישר בחתימתו כי חתם על ההסדר לאחר שכתב האישום המתוקן הוצג בפניו ולאחר שהמשיב הסביר לו את פרטי ההסדר ואת משמעות חתימתו. כך גם עולה מתגובת המשיב (ראה סעיפים 6,7,8 לתגובתו בכתב. בנוסף טענת המבקש כי רק לאחר הטיעונים לעונש הבין כי הודה בעבירות

שמשמעותן כוונה לרמות את רשות המסים אינה מתיישבת עם כתב האישום המתוקן ועם דברי המשיב בדיון ביום 28.2.21, בטרם הודיית המבקש, כי הקריא למבקש את כתב האישום המתוקן, הסביר לו את תוכנו, והמבקש הבין אותו ועם דברי המשיב בדיון ביום 28.1.21 כי הבין את כתב האישום המתוקן (עמוד 138 לפרוטוקול מיום 28.2.21). יובהר כי בכתב האישום המתוקן נכתב, בחלק הכללי, בכל אחד מהאישומים ובהוראות החיקוק כי הנאשמים נקטו "בכל מרמה, עורמה ותחבולה, והכל במזיד ובכוונה להתחמק מתשלום מס על הכנסה". בנוסף מטעוני המשיב על מעורבות המבקש בכל ההליכים בתיק ומהתרשמותי מהמבקש בדיונים, איני מקבלת טענתו של המבקש כי לא הבין שהודיתו במיוחד לו בכתב האישום המתוקן, עניינה כי ביצע עבירות מס בכוונה לרמות את רשויות המס.

בנוסף, עיתוי הגשת הבקשה - כשנה לאחר הודית המבקש, לאחר שניתנו למבקש 9 חודשים להסרת המחדלים, לאחר שנשמעו טיעונים לעונש ביום 26.12.21, לאחר שנקבע מועד למתן גזר דין ליום 13.1.22, לאחר שביום 30.12.21 הוגשה בקשה נוספת לדחיית מתן גזר הדין על מנת לאפשר למבקשים להסיר מחדלים, ולאחר שהמבקש על אף ההזדמנויות הרבות שניתנו לו, לא הסיר מחדלים נוספים מאז הכרעת הדין ביום 26.12.21, ולא הסביר את השיהוי בהגשת הבקשה, מאיינים את טענתו של המבקש כי ברצונו להוכיח את חפותו וכי בקשתו של המבקש כנה ואמיתית.

עוד מצאתי, כי טענת המבקש להוכיח את חפותו נטענה בעלמא, והמבקש לא הוכיח טענתו. כן לא מצאתי כשל בייצוג המבקש, אשר המשיב ליווה את המבקש בכל הדיונים לרבות בהליכים המקדמים ובהליך גישור שכשל ואשר המבקש לא הוכיח כשל בייצוגו.

סוף דבר:

אני דוחה את בקשות המבקש, ומורה למבקש להתייצב לשמיעת גזר הדין ביום 21.2.22, שאם לא כן ניתן יהיה להוציא כנגדו כנגדו צו הבאה.

מזכירות תשלח החלטה למבקש ולמשיבים.

ניתנה היום, ח' אדר א' תשפ"ב, 09 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.